

циални болници. Такава болница се казва санаториумъ за гърдоболни. Подобенъ санаториумъ се направи най-напрѣдъ въ гр. Троянъ. Съ него ние ще запознаемъ нашитѣ малки четци другъ пжтъ. Сега ще разкажемъ за втория — най-голѣмия санаториумъ за туберкулозни.

Той се казва Искрецки санаториумъ, защото се намира близко до малкото градче Искрецъ. Отдалеченъ е на 7 к. м. отъ гара Своге и 50 к. м. отъ София. Отъ гарата до него води хубаво шосе, което се вие край буйната Искрецка рѣка. Отъ три страни е обграденъ съ високи върхове, които сж обрасли съ хубава джбова гора. Откритъ е само отъ югъ и е изложенъ на животворното слънце.

Тукъ силни вѣтрове не проникватъ, а и прахъ нѣма отъ гдѣ да се дига; та вѣмето е всѣкога тихо и въздухътъ чистъ.

Главното здание е твърдѣ хубаво и голѣмо. Въ него има 70 легла за болни мъже и още толкова за жени. Освѣнъ това има още 25 легла само за туберкулозни желѣзничари и 15 за такива телеграфисти.

Около санаториума има пространна хубава градина, която служи за разходка на болнитѣ. Отъ откриването на санаториума до сега, само въ продължение на дзѣ години въ него сж лѣкувани 557 души, като всѣки е стоялъ срѣдно по 53 дни. Отъ лѣкуванитѣ, на всѣки 100, 80 сж си излѣзли оздравѣли и поправени. Искрецкиятъ санаториумъ върна живота на мнозина, които бѣха се запжтили за гроба.

Всѣки заболѣлъ отъ туберкулоза трѣбва оврѣме да отиде въ санаториума.

Само така може да оздравѣе бързо.

